

За лъковитостта на сливенските минерални бани.

Прочетохме във в. „Миръ“ брой 10791 статията на уваж. г. Д-ръ П. Такорянъ — как наши минерални бани противъ какви болести се препоръчватъ? и нова излѣзлата научно-рекламна брошура — Сливенските минерални бани отъ г. Д-ръ Ив. С. Станчевъ — издание на Сливенското курортно бжро. Брошурата — дѣло на шестъ годишно балнеологично изследване е въщо написана, съ сто посочени примери на излѣкуване отъ 2,000 научно изследвани и описани. Останахме очудени — какъ въ горната статия Сливенските минерални бани се препоръчватъ само за лъкуване на лица страдали отъ кожни болести, когато въ брошурата банитъ се препоръчватъ за най-бързо лъкуване на ревматизъмъ, исшияся, стомашни болести, бъбречни и чернодробни пъсъци и камъни, флебитъ, невралгия, неврастения, маточни болести, бездействие, анемия и разни кожни болести.

Самъ мога да посоча имената на много видни лица излѣкувани въ Банитъ отъ горните болести, а то въ което наблюдавахъ презъ зимата като градски кметъ, е вънъ отъ всъко съмнение. Видѣхъ тежко болни, страдащи отъ исшияся, ставъ ревматизъмъ и пр. дошли отъ Карнобатъ, Елховско, Ямболско, Сливенско и др. до банитъ съ патерци, внесени въ басейнитъ на тарги, следъ 10—11 бани, хвърлятъ патерци и си отиватъ дома здрави и весели. Затова, банитъ нѣкога се посещавахъ отъ жителитъ на Одринъ, Цариградъ, Добричъ, даже Бѣлградъ. Отъ това заключавамъ — нашитъ лъковити минерални бани, макаръ да сѫ едно отъ най-ценитъ природни богатства, още състоятъ основно не проучени и неизвестни за нашитъ лъкари. Види се затова, Сливенската градска община, най-рано потрошила милионни срѣдства за водохвът и строежъ минерални бани, съ най-уточнъ въ страната бански хотелъ, до днесъ не влиза въ списъка на лѣтовищнитъ ни общини. За куриозъ — гаритъ Стаджака, Чумерна, Гол, Шивачево и др. сѫ признати за лѣтовищни и лъковищи гари, и пътниците до тѣхъ пѫтуватъ съ 50% намаление по влака, а гара Сливенъ — съ лъковитъ си минерални бани, красиви балкани, съ работническа и учителска почивни станции, исторически паметници, нѣколко лѣтовищни селища, и до днесъ стои забравена.

Б. Д. Ж. да нѣма грѣшка?

Архитектъ Г. Козаровъ, бившъ кметъ на Сливенъ.

ПОГЛЕДЪ КЪМЪ ЕДНО ВЕЛИКО МИНАЛО

Настоящия подлистникъ е изъ книгата на единъ отъ нашитъ редактори — г. Георги П. Араудова — „Занаятчииските професионални сдружения и Т. И. камари“, върху която дадохме отзивъ въ единъ отъ последните бройове на „Изтокъ“. Бѣглия исторически погледъ, който автора хвърля върху голѣмата обществено-национална роля на българския еснафъ въ близката ни и далечна история, е едно отправяне къмъ най-чистия и непресекаемъ изворъ за националното ни самозапазване и историческо затвърдяване до днесъ. На това велико минало, Сливенъ е единъ отъ свѣтлите представители, а сливенци — единъ отъ неговите достойни творци.

Името на българския еснафъ, било въ доброкачествената и художествена промишленост, или пъкъ въ почтенната търговска дейност, виждаме, че е запазено и затвърдено не само върху българската земя, но и въ далечните културни държави. Така напримѣръ, въ старите търговски архиви на цвѣтящия нѣкога край Адриатическо море Добровникъ, сѫ запазени имената на много български занаятчици, търговци и тѣхните сдружения, които въ течение на вѣковетъ, достойно сѫ представлявали българския духъ, култура и богатства предъ тогавашния културенъ западъ.

Понеже обществените прояви не сѫ никога ограничени само въ обсъга на материалната си сѫщност, а винаги иматъ и своето културно отражение върху епохата и лицата които ги творятъ, затова естествено и логично е да видимъ върху

КАРАКАЧАНИ

Каракачани изъ Сливенския балканъ — мѣстн. Орловъ Кладенецъ

Лѣтните дни и нощи на нашитъ на балкани се оживяватъ отъ тѣхните цвѣтни носии и високи гласове. Тѣ чувствуватъ като свое отечество и Рила и Пиринъ и Родопите и Стара планина. Каракачански колиби, изкустно покрити съ шума, ще видимъ твърде често въ Сливенския балканъ — край ледения изворъ на Чумерна, изъ тичните ливади около Тъмна гора, задъ скалитъ на Кутелка или около бистрите води на Орловъ кладенецъ. Голѣмите каракачански кучета и вкусните млѣка и сирене сѫ познати на туристите.

Науката ги счита за поримчени тракийци на Балканския полуостровъ. Кой знае дали въ каракачанския жили тече кръвта на полуостровните първи жители и на далечните римляни завоеватели, но едно е вѣрно — че тѣ сѫ единъ народъ, и взаимоотношения, както и цѣлостния имъ животъ въобще, сѫ една запазена и съ нищо не промѣнена отъ вѣковетъ твърдина.

Жители на планината, деца на природата, тѣ сѫ истински герои, въ вѣчната борба съ природните стихии. Незасѣгнати и неподаващи се на културния човѣшки въходъ, тѣ сѫ може би по доволни ища-

стливи всредъ грубите условия на своя тежък животъ.

По стрѣмните сипеи и скали, по непристъпните върхове, по кадифяниятъ пасбища и поляни, всредъ бездѣнните гори и прохладни долини — дните сѫ по леки и красиви, а нощите сѫ съ повече звезди върху безкрайните простори...

Преди войните каракачаните бѣха части и постоянни гости на България. Лѣтуваха по нашите балкани и на есень слизаха край Бѣлото море. Но неестественото откъжване на Бѣломорския брѣгъ отъ Родопите и останалата част на полуострова, откъсна и каракачаните отъ любимите имъ български планини, полета и пазари. Други отъ тѣхъ не можаха да оставятъ България и останаха тукъ, като вмѣсто по топлото Бѣломорие, зимуватъ изъ запазените низини на Черноморския край. Тѣ пакъ сѫ вѣрните гости на родните балкани. А.

Нашитъ метални мини

Върху нѣкои обществено-стопански среди се повдига важниятъ, за националното ни стопанство и отбрана, въпросъ — за металните мини въ страната, тѣхното икономическо и етатизиране. Недалечното бѫдеще ще наложи разрешението и на този голямъ въпросъ.

Въ Сливенския балканъ, наредъ съ богатите каменовъжлени залежи има и не малко метални такива, на примеръ медните залежи край с.

Глушникъ, Сливенско, сѫ единъ отъ природните ни богатства, съ голѣмо значение. Тѣ сѫ добре разучени и отъ научната ни университетска мисъль.

Мислимъ, че е време и ще бѫде единъ творчески активъ за Сливенското икономическо д-во, ако въ изпълнение на своите уставни цели — предприеме едно основно разучване на всички налични и доказани подземни богатства въ Сливенския край.

Въ Сливенъ има не малко специалисти въ тази областъ.

дали въ 1840 година духовно-просветната ни олтаръ, въ сърдцето на турска столица — българския метохъ, отъ кѫдето излѣзаха лжитъ на духовната ни и просветната свобода и че сѫщите тѣзъ достойни български синове щедро сѫ предложили своите спестени повече отъ половинъ милионъ гроша за изграждането на величествения български желеzенъ храмъ „Св. Стефанъ“, край сините води на красивия Босфоръ; или че непосредствено преди руско-турската война въ 1828 г., когато голѣмия родолюбецъ Д-ръ Ив. Силимински се е завръналъ въ родния си градъ Сливенъ, преди всичко е пристъпилъ къмъ образуването на „тайно народно братство“, душата на която сѫ били сливенски занаятчи, като Бяно абаджиятъ, Мавроди кожухарътъ и др.; тѣхната народно-просветна и родолюбивна дейност е създала истинско национално прераждане на града; тѣзи скромни еснафи сѫ писали, презъ 1841 г. писма, въ Елена и Калоферъ, отъ кѫдето сѫ довели учители за да дадатъ просвета и наука на младите девици въ откритото девическо училище, въ родния имъ градъ, а тѣхната еснафска организация е установила отношения между майстори, калфи и чираки, както помежду имъ, така и въ обществото, каквито днесъ да-

Сливенските минерални бани

Устрояването згради на Сливенските минерални бани и благоустройството около тѣхъ, отъ градище за повдигане рентабилността и направянето имъ конкурентно — способни, спрямо другите бързо въздиращи се и устроени съдни обекти въ страната, — не търпи повече отлагане.

При положението, че миналото е проспано, згради на басейните създаватъ плачевно състояние, хотелите все още недостатъчни, мястостта неоформена и незалесена, дългът на всѣка общинска управа е да проручи основно нуждите и създаде цѣлостенъ благоустройствен и стопански планъ, реализиранъ на етапи, за къмътъ съвременниятъ нужди и изисквания, като къмъ района се включи и острова „Адата“, който още идната година ще се преобрази въ готовъ красивъ английски паркъ и тури основата въ създаването на рѣчни бани и пляжъ на Тунджа. Проучи се и се взеха мѣрки още тази есень, чрезъ помпена инсталация отъ Тунджа да се направи водоснабдяването за нуждите по оросяването на парка, който още идната година ще се създаде върху незалесените площи. Още тази есень ще се почне създаването на новите пътни артерии, булевардъ, алеи мѣста за бедсеки и пр. за новия паркъ.

Етапниятъ планъ предвижда въ идните години: продължаване, водоснабдителната паркова мрежа, допълнително водоснабдяване на бани съ вода отъ с. Джиново, допълнително създаване на новия хотелъ, като най-напредъ се направи южното крило съ ресторантъ, преустройване на стария хотелъ, въ типъ второкласенъ, като последниятъ стане двуетаженъ и къмъ него се построи обща столова, съ самостоятелни кухни за посетителите, частните строежи се поощрятъ и пр.

Съгласно направените рентабилни съмѣтки, следъ отдалението на бани създаватъ съ водата отъ с. Джиново, допълнително създаване на новия хотелъ, като най-напредъ се направи южното крило съ ресторантъ, преустройване на стария хотелъ, въ типъ второкласенъ, като последниятъ стане двуетаженъ и къмъ него се построи обща столова, съ самостоятелни кухни за посетителите, частните строежи се поощрятъ и пр.

Съгласно направените рентабилни съмѣтки, следъ отдалението на бани създаватъ съ водата отъ с. Джиново, допълнително създаване на новия хотелъ, като най-напредъ се направи южното крило съ ресторантъ, преустройване на стария хотелъ, въ типъ второкласенъ, като последниятъ стане двуетаженъ и къмъ него се построи обща столова, съ самостоятелни кухни за посетителите, частните строежи се поощрятъ и пр.

Съгласно направените рентабилни съмѣтки, следъ отдалението на бани създаватъ съ водата отъ с. Джиново, допълнително създаване на новия хотелъ, като най-напредъ се направи южното крило съ ресторантъ, преустройване на стария хотелъ, въ типъ второкласенъ, като последниятъ стане двуетаженъ и къмъ него се построи обща столова, съ самостоятелни кухни за посетителите, частните строежи се поощрятъ и пр.

* *

Научаваме се, че новото постоянно присъствие нищо не предпира по организиране преустройство на бани създаватъ и почване създаването на преустройства паркъ.

Нека се знае, че общината не е място за бездействие и отпочивка. Плачевното състояние на града, налага работа и неуморна сериозна работа за стопанското му, за благоустройството на и културно въздигане.

Архит. Д. Кавалджиевъ

Случаите на хиляди оздравявания при лъкуване на сливенските минерални бани сѫ достатъчни доказателства за тѣхните лечебни свойства.

гарските еснафи на времето изграха, чрезъ своите организации, съ вирѣщите всрѣдъ тѣхъ морални и обществени добродетели, за запазване на българщината презъ вѣковетъ, за създаването и разцвѣта на духовно-политическото ни въздигане. Изградените черкви и училища, подпомагани отъ монастири и читалища, щедро проявената обществена благотворителност, както и красивите подвизи на саможертва предъ олтаря на родната свобода, надхвърлиха размѣрите на откъснати и епизодни случаи отъ сдружението и организирани български еснафи и станаха основа и смисъль на народната ни история отъ предосвободителната епоха. А всичко това е достатъчно за да изрази достойната сѫщност и значение на нѣкогашните български еснафи, професионалните обществено-просветни и родолюбиви сдружения на които, заедно съ тогавашните апостоли и истиински служители на родната черква и скромните български учители, бѣха единствените свѣтилини върху тѣмния небосклонъ на робското българско небе и отъ които се запали огъня на свободата, за възстанова ни отъ тѣхъ, като красивъ подвигъ и скъпо изкупление.

Министерството на Вътрешните работи би тръбвало да се намеси вече

Обвинението срещу общинския техник Иван Стефанов продължава.

Допустими технически гръщи или престъпления?

Когато бившият кмет Архитектъ Козаров уволни вън интереса на службата общинския техник Ив. Стефанов гражданско си отдъхна.

Колко силно бъде изненадано то, когато по незнайни пътища бъде заповеддано той да бъде възстановен отново на служба. Въ Министерството на Вътрешните работи стои подписан декларация от цълото постоянно присъствие, от началника на технич. служба и градския архитектъ, че ако техника Ив. Стефанов след всичко което е направил, бъде повърнат, търбва да си отидат. Има сили, които при покриват техническите престъпления на Ив. Стефанов и той бъде наложен на гр. Сливен.

Редакцията на вестника, която от близо следи живота в родния град, взе позиция — Да се даде гласност на техническите престъпления и опустошения, които Ив. Стефанов е направил за града, защото за хора като него държавата издържа специални заведения.

Редакцията печати четвъртото публично обвинение. Разполагаме още съ писмени и устни оплаквания.

Ние се стъмняваме дали другаря Юран Попов ще опъни ушите на другаря Иван Стефанов, защото една чорба сърбатъ.

Затова се обръщаме към Г-нъ Министра на Вътрешните Работи — опитен и честен магистратъ, отново да се занимава съ техника Ив. Стефанов, за да се убеди единъ 30,000 градъ, че въ тази страна има право и никой не може да го погазва и безнаказано да злоупотребява.

Не само това! ние настояваме за широка обществена анкета, в която Икономическото Д-во вън града, редакция „Изтокъ“ а също и Д-вото на архитектите и инженерите вън България, тръбва да иматъ свои представители. На чисто чиновническа анкета не можем да се довъримъ.

Анкетата е необходима, защото тя ще разкрие не само опустошенията, които съ нанесени на града от единъ самозабравил се и нахаленъ техникъ, но и нъщо друго — какъ съвестъта, честностъта и доблестъта на честния служител се поставятъ на страшно изпитание, от случайно издигнали се хора, скъсали съ чувството на отговорност и гражданска дългъ, за да догонятъ цели, чужди на интересите на родния градъ.

„Изтокъ“

Да, не ми се чака, защото преди менъ съ три вече броя на в. „Правда“, отпечатани след обещанието ми да чакамъ, но вън тъхъ не виждамъ отговор от Иван Стефанов. Кой знае, може би е счель, че не съмъ го наклеветилъ. Може пъкъ да е намърилъ за ненужно да се занимава съ изнесените от менъ „дреболии“. Недоумявамъ! — Провърхъ и въ съдиицата, но и от тамъ ми се каза: „нъма срещу васъ повдигнато обвинение за клеветничество“ — Чудно. И заключавамъ: — не ми се отговаря и не съмъ отаденъ подъ съдъ, или, защото съмъ казалъ истината и остава вънро, че отъ нея се бъга като отъ поразия, или пъкъ защото много „бързъ“?! — Не знамъ. Времето ще извърши своето — ще покрие всичко съ забрава, или ще ме изведе до гонимата цель. Но — все пакъ до сега отговоръ нъма... И научихъ защо. — Защото, Станчо, отъ „Правда“ „оскубаль“ отъ портмонето му цълъ 240 лв. за да отпечати отговора му до „Клеветниците“ отъ „Изтокъ“ и нъмъ пари за повече отговори. Това разгласи съ „наклеветения“, така се оправдава той „невинния“. Запитанъ обаче, Станчо съ погнуса, почевенялъ още повече, отговоря: „не е вънро, Иван Стефановъ не ми е далъ нито стотинка! Тогава? — Вървамъ на Станчо, колкото и да го красятъ съ черно, а не вървамъ на Васъ. Това е моя прецънка, мое лично право. И бързъ да склуча този въпросъ: — предлагамъ Ви бесплатно колкото искаме отъ колонитъ на в. „Изтокъ“ за да Ви дамъ още възможност да докажете неистинността на онова, което изнесохъ и ще изнесе срещу Васъ. Защото много е срамно и азъ не допускамъ нито за моментъ, че Вие, голъмия, отъ „почти всички“ кооперации деятель, бивши, съ грамадни заслуги народенъ будител и съществуващ безкористенъ и не извършилъ нито една техническа гръшка — техникъ, ще поставите поруганата си чест по долу отъ стойността на 240 лв. Не чувате ли, хората се подсмиватъ. Сега азъ се считамъ задълженъ да направя, макаръ и не много скромно отъ моя страна — съобщението, че следъ като се прочете изнесеното вън статията ми, не малцина, а много граждани се явиха предъ мене да се оплакватъ отъ Васъ — кой за повече, кой за помалко. Насърдченията на нъкото отъ тъхъ затвърдяватъ върата у менъ, че съмъ на правъ пътъ, а изнасятъ факти — смразяватъ. И азъ ще послушамъ тия наивни хорица, спестител да изтегли влогът си азъ ще изнесе на публиченъ искъзъ

оплакванията имъ, па каквото ще да става. И повървайте ми — това не върша за хвала, не отъ скуча и бездѣлие, а съ съзнанието, че има какво още да търся вънагазеното отъ Васъ блато. Тъ, гражданинъ, а не азъ, Ви запитватъ:

1) Върно ли е, че Иван Стоянъ още не знае отъ кого да събере, отъ Васъ или отъ г-нъ Д. Таракчиевъ една сума дължима му отъ взето на кредитъ желъзо за нъкътъ мостъ?

2) Не е ли истина, че когато сте давали линия да бъде построена къщата на акушерката Башева сте навлъзли съ не малко метри вън парцела — сега собственост на г-нъ Н. Маслинковъ и защо не ни кажете нъщо отъ разправията съ учителя г-нъ Измирьевъ?

3) Лъжа ли е, че сте осуетили да бъде построена постройката на професоръ Табаковъ, не отъ предприемача строител Дончо Цоневъ, а отъ Марко Георгиевъ и че сте взели отъ последния възаемъ 2000 лв. и нъкълко каруци керемиди и дървенъ материалъ отъ старата постройка безъ да сте ги заплатили?

4) Не сте ли заплашвали Дончо Цаневъ, че ще му препечите въ рабата за гдъто е далъ вън вървата показания предъ анкетната комисия?

5) Не ли по Ваши изчисления се реши, че къщата на Илия Наковъ Людскановъ е построена отъ стари и собственикъ съ 6 кв. м. и 8 кв. метра вън съседния парцелъ, и че търбва по силата на чл. 77 отъ закона за благоустройството, да се събори тази част и въследствие не бъхте ли Вие, който мърихте съ другъ аршинъ и казахте, че първото Ви измърване е погръшно!

6) Вашата ръка не изтегли ли червената раздѣлителна линия между парцели XVI и XVII вън кварталъ 248 вън оригиналния планъ на градъ и не Вие ли се помъжихте да заличите същата линия — забравяйки, че азъ се бъхъ снабдилъ вече съ скица — копие.

7) А какъ ще отговорите на арменеца Ундиянъ, който Ви е позволилъ да вземете отъ неговите само 30 керемиди, а Вие сте задигнали повече отъ 200? — Защо не му кажете, че сте му ги заплатили за да не се оплаква поне той, чуждия поданикъ?

8) Кажете ни какъ посъмхете и какъ ви позволи кооперативното съзнание да молите единъ малъкъ спестител да изтегли влогът си азъ ще изнесе на публиченъ искъзъ

даде обещавайки му по високъ лихвъ процентъ?

9) Кажете ни . . . не мога повече, ржката ми тръпне, срамувамъ се, но ако стане нужда ще насиля ржката си, ще се пресрамъ . . .

Ако и сега, обаче, не ни кажете нищо, не ще Ви моля повече. Ще се обърна за отговоръ другаде — ще отправя запитванията си предъ Министър на Вътрешните Работи г-нъ Красенски, за да ни каже той, който недвусмислено вън изявленията си ни каза, че ще бъде спрavedливо строгъ по отношение на всички и прилага законите еднакво, не мисли ли да произведе една нова анкета или лично провърви събрания материалъ по извършената вече срещу Васъ, да отдъли истината отъ лжата, да разграничи користята отъ случайната гръшка и ни докаже, че наистина ние сме граждани на една правова страна и че своеизвестни действия не съ позволени. Да, ние ще му изнесемъ само истината и нъка той определи колко струва Вашата честь. Той е бивш магистратъ — лъко ще му се отдаше това. Ние ще му разкажемъ за още много и много „малки гръшки“.

Азъ ще запитамъ и сегашния първи гражданин на Сливен г-на кмета, дали нищо не съ и за него множеството оплаквания отъ гражданинъ срещу Васъ и не счита ли за нуждно, следъ толкова изнесено, не азъ, а той лично, да направи донесението си вън поменатото министерство? Азъ го познавамъ отлично, и това ми дава основание да вървамъ, че не ще остане глухъ, ще пренебреge мнозинството и че ще освободи и себе си и гражданинъ отъ единъ, сега вече, не само неговъ приятелъ, но и неговъ подведомственъ, извършилъ цълъ низъ действия отъ естество да се говори за тъхъ толкова дълго, упорито и открыто. И ако следъ едно обстойно и безпристрастно проучване на всичко, се докаже, че съмъ билъ заблуденъ, че съмъ хвърлилъ къль, че съмъ публично изълзялъ, първи ще поискамъ да бъда извиненъ или ако отблъснете това, — ще понесе осъдителна присъда.

Но нека това бъде извършено по бърже — нъка бъде заздравена върата у насъ. Бавното процедиране по такива въпроси не е за предпоглътание — бърже — защото повторяме — за да се запомни добре: — днесъ не е вчера, утре не ще бъде днесъ . . .

Юран Димитровъ.

Нъща, които будятъ недоумение и раздразнение сръдъ гражданинъ.

По обезлесяването на Сливенски балкан, Сливенското гражданско, организирано вън своите културни, стопански брандови и благотворителни организации, направи събрание и поиска официално назначаване на анкета. Анкетата е искана съ месеци, но „гласътъ вън пустиня“ не бъде чутъ.

По въпроса за халитъ, петъ души самозванци представляващи съ себе си, чрезъ една протестна телеграма, предизвикаха анкета, която стана и чрезъ нея се направи опитъ да се осути едно хубаво дъло.

3500 души сливенски избиратели, подкрепиха съ подписъ си и практика стотици протестни телеграми, въ защита на общинската теза по въпроса за халитъ. Гласътъ народъ не е чутъ и до сега.

Времена!

Във връзка съ състава на комисията по изборъ мъсто за халитъ, повдигна се изкуствено въпроса за броя на членовете и правото на кмета да участва вън състава и.

При положението, че въпросните

комисии, съставени по чл. чл. 11 и 31 отъ Закона за надзора на съсътните продукти отъ животински произходъ, представляватъ вънре съвещателно-осведомителенъ органъ за общински управление — на практика у насъ, никога не е спазвано точното постановление на закона. Броите на членовете съ били винаги повече отъ петъ, а по-нъкога цълътъ общински съветъ и съ решавали направо, т. е. безъ специални комисии. Въпреки това, никога отъ съответните министерства не е оспорвано правото на кмета да участва вън всички комисии и решения по тъзи въпроси или да се оспори незаконността на взето решение по подобни въпроси, поради състава на комисията.

Случаятъ съ Сливен по последния изборъ, мъсто за халитъ вън пазарището е феноменаленъ и първи по рода си вън царството. Нека ни се посочи конкретенъ случай за подобно вмешателство вън вънре състава на комисията.

По кои закони, по коя практика вън страната, и кога подобно нъщо е ставало вън Царството ни?

Невърните данни, съ които анкет-

ната комисия, манипулира вън протокола съ следните:

a) Че мъстото нъмъло необходимата за целта квадратура, че било 760 кв. м. а не 1080 м².

Съгласно генералния планъ на града, мъстото е 1080 м², а не 760 м², но и да е толкова, е напълно достатъчно и пригодно за цълътъ. Запитано официално отъ бившето постоянно пристъпление, министерство на О. С. О. и Благоустройството и до сега мълчи красноречиво по този въпросъ.

Че вън тази част, дукаль често вътъръ отъ „Асеновския боязъ“.

Когато задуха сливенския вътъръ, всъки сливенецъ знае, че той дукаль навсъкъде изъ града.

Мотива за вътъра е крайно несериозенъ и смешенъ.

Духатъ вътърове вън няки глави!

в) Отъ съведенията, които анкетната комисия събра (отъ кого?) се установило, че сегашното ниво на мъстото вън пазарището, можело да се залива отъ високите води на реката.

Доколкото ни е известно, това мъсто никога не е заливано, още повече, че истинското му ниво, съгл. градски регуляченъ планъ, е съ около 1 м. по високо отъ сегашното.

Подпочвената вода била на около 1:20—1:50 м. подъ нивото на сегашния теренъ.

Анкетната комисия съдържа не е правила. Отъ къде е събрала тъзи съведения незнамъ. Търдимъ че подпочвената вода е между 2—3 м. подъ сегашния теренъ, или съ 1 м. по дълбоко отъ нормалното ниво на мъстото. Но това нъма абсолютно никакво значение. Халитъ, ще се строятъ надземно, евтино и практично, съгл. последната практика вън техниката. — Мотивът за натрапенъ дълбокъ зимникъ, и още по-дълбоката и скъпа канализация целятъ само да компрометира субективно, идеалното иначе за целта мъсто.

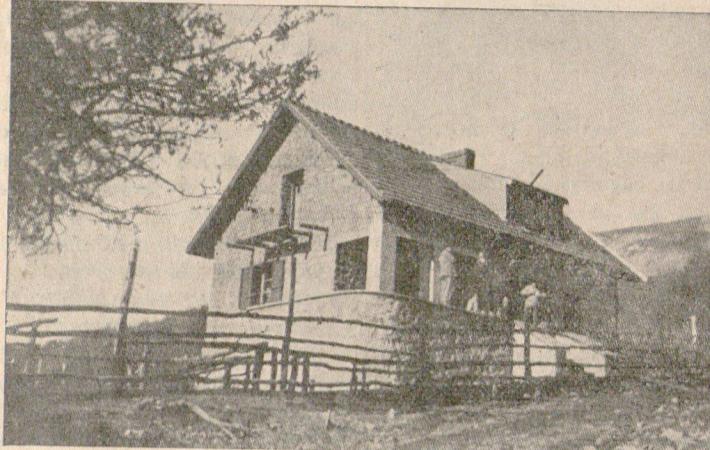
г) Анкетната комисия почти не разглежда въпроса съ съдбата на общинския имот вън пазарището, и тази на еснафа. — Отбъгва да теоретизира гдъ въобще се строятъ

ИЗТОКЪ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см.
съдебни — по 1 лв. на дума,
търговски и др. — по спораз.

ГОДИШЕН АБОНАМЕНТЪ 60 лв.
АДРЕСТ: в. „Изтокъ“ — Сливен

Хижа-паметникъ на в. „Бузлуджа“ — 1440 м.

Съградена е от бузлуджанки мраморъ съ застроена площъ 110 кв. м. Въ първия етажъ има три стаи — една за пазача, друга — дневна съ голъма зидана печка и трета — спалня съ нарове, а въ горния (тавански) етажъ има две спални — едната съ пружинени легла, а другата съ рогоски.

Едни от най-големите дарители съ г. г. арх. Г. Козаровъ, Т. Шипковъ, Г. Стайновъ и др.

Безвърието на демагозитъ.

„Легенда е, казват „блусителите на истината“, че бившия кметъ г. Козаровъ служил безвъзмездно на родния си град. Също лжата било, че помощниците му Кебеджиевъ и Таушановъ съ си намалили заплатите доброволно и съ издържали стажанти и курортната служба.“

Истината е следната:

Никога не е могло да става дума за общо намаление на заплатите по простата причина, че законите въ страната не позволяват нико да се служи без заплата нито съ намалена такава, а само по определението въ таблицата за общинските служители. Кмета Козаровъ не е получил нито грошъ от заплатата си по ведомостите, които е бил длъжен да подписва. Съ решение от 25 юни т. г. общинският съвет по предложение на кмета Козаровъ, образува фондъ „пострайка лътно детско училище на Хамамъ баиръ“ (Изгревъ) отъ събраната се отъ заплатата му сума 70,000 лв., като същия се задължи да достави бесплатно необходимите тухли и керамиди.

Двамата помощници редовно съ отделяли отъ заплатите си общо месечно по 2500 лв., които сума е разпределена между 11 стажанта, момчета и момичета на бедни сливенски граждани, свършили гимназия съ добър успехъ, а през сезона се издържаше заведующия курортното бюро. Обърнете се господа към секретаря на общината, за да получите и писмените данни. Но убедени сме, че до сега вие сте сторили това и отъ любов към „журнализа“ и тоя път се показвате върху себе си като измъчвате емблемата на вестника „Правда“, на която никога не сте служили. На умния малко се говори, казва поговорката.

(Продължение отъ 3 страница)

халитъ по цъдия свѣтъ, и где теоретически имъ е мястото.

Мъстото на халитъ теоретично, практически и стопански е въ стопанския — пазарищния център на единъ градъ, — а не въ културния и общественъ такъвъ.

д) Протоколът на комисията не издържа обективно никаква критика. Той не е систематичен, отсъствува логика, съдържа непоследователност въ идеите. За голъмо съжаление този протоколъ съдържа и невърни данни, които го опорочватъ.

За ротативките

Въ пресата се съобщава, че е бил обявенъ търгъ за доставка на 200 ротативни машини отъ Германия, за хазартни игри съ двулевови монети на стойност 3,200,000 лв. За тъзи прословуты ротативки се вдига голъмъ шумъ, ставаха злоупотребления, изтъкнаха се лошите имъ последствия и се отръкоха отъ всъко обществено глеждище.

Но възмущението на обществото мина, шума загъхна и днесъ въ кафенетата изъ цѣлата страна много младежи настойчиво теглят дръжките на машините, въ очакване да чуятъ дрънкането на падащите двулевки. Въ това „спорто“ печелене на пари — не малко чираци, работници и др. дребни съществувания проиграватъ последния си левъ. Въ Сливенъ единъ уволненъ учитель бѣше стрелялъ съ револверъ въ тая фатална машинка, защото не му давала печалби. Другъ адвокатъ, за да го спаси и въ защита на правото, принудил срещу 500 лв. единъ нещастникъ, да лжесвидетелствува, че той простираля машинката..

Срещу това, може би, се противопоставя обстоятелството, че се събиратъ милиони лева за инвалидите. Ако наистина и въ този случай целта безогледно оправдава съдъствата, тогава нека навсъкъде изъ страната поставимъ ощастливащите ротативни машинки.

Нашъ съгражданинъ гл. инспекторъ въ М-вото на вътрешните работи

Съ заповѣдъ на м-ра на вътр. работи г. Красновски, повишава се до сегашния инспекторъ по общините наши съгражданинъ г. Александър Желевъ за главенъ инспекторъ при М-вото. Съ същата заповѣдъ на г. Желевъ се възлага да заведда службата за личния съставъ по ведомството на М-вото и административното устройство на общините.

■ Нашия съгражданинъ художника Добревъ пристига насърко въ града ни. Той е прекарал последните нѣколко месеца въ Лондонъ където е проучвалъ тамошните музеи.

■ Почистване на главната улица.

Отдавна съ съборени старатъ постройки и направени новите огради.

Налага се частъ по скоро община

да предупреди стопаните или сама тя да пристапи къмъ почистването на улицата. Лошо впечатление прави този видъ на улицата както за гражданинъ така и на външните лица.

Памукътъ — въ Бургаска областъ, се закупва отъ дирекцията на Хранизно по 32 лв. кгр., омогушенъ. Памучното семе по 1:50 лв.

Административно дѣление на общините

При разрешаването на тъзи искания — за отдѣляне на села и образуване на отдѣлни общини или за откъсването имъ отъ една община и присъединяването имъ къмъ друга — ще се държи съмѣтка за географското положение на дадено селище, за неговите стопански връзки и неговата финансова мощь.

Изъ изявленията на министра на вътрешните работи — г. Красновски, предъ печата отъ 3 т. м.

Горните мисли показватъ кой е единствения начинъ за разрешението на голъмия въпросъ при общинските прегрупировки.

Извѣстна частъ отъ населението изъ Сливенско чака това разрешение и върва, че при осъществяването му не ще бѫдатъ преизбрегнати декларираниятъ начални, изказаните и изтъкнати съображения.

ХРОНИКА

■ Водоснабдяването на учителската почивна станция.

Започнато е поставянето на водопроводните тръби и каптирането на водата за станцията. Предстоящо е електрифицирането й отъ Сливенъ.

■ Областния инспекторъ по общественото подпомагане

г-нъ Петкановъ е билъ миналата седмица въ града ни. Посетилъ е детското лѣтовище, минер. бани и всички останали лѣтовища — Военното, Абланово, Даула, Карадиля и Учит. станция. Цельта му е била да се опознае непосредствено съ състоянието, организацията и нуждите на лѣтовищата въ града ни.

■ Нова квартална градина.

Започнато е извършването на земелната работа за направа на нова квартална градина пл. Татаръ Мезаръ. Ще се даде приветливъ видъ на този кварталъ. Налага се обаче, електрическия кантонъ да бѫде преместенъ отъ тамъ.

■ Водопровода Айвалъ дере.

Отдавна съ пристигнали водопроводните тръби отъ Германия доставени отъ бившето постоянно пристствие. Съ тѣхното поставяне ще се увеличи значително количеството на водата за Ново село и Бѣянска кварталъ. Последните съ почти безъ вода. Защо не се бърза съ поставянето имъ.

■ Назначенъ е за началникъ

на столичната здравна служба до сегашния п. началникъ на същата — нашия съгражданинъ г. Д-ръ Димитър Топаловъ, който достойно заема мястото на досегашния си предшественикъ — заслужилъ за здравното дѣло въ страната г. Д-ръ Д. Икономовъ, също нашъ съгражданинъ.

■ Посещение на Сливенски

■ курорти. Въ последните дни посещението на Сливенския курорт е засилено.

Минералните бани също така се посещаватъ. Почти всички стаи въ новия и стари хотели съ заети.

■ Ново здание за текстилното училище.

Научаваме се, че съ направени постъпки градата, която се ремонтира до гарата за новъ затворъ да се отстъпи на текстилното училище, а последното да отстъпи своята зграда за затворъ.

■ Нашия съгражданинъ художника

Добревъ пристига насърко въ града ни. Той е прекарал последните нѣколко месеца въ Лондонъ където е проучвалъ тамошните музеи.

■ Почистване на главната

улица. Отдавна съ съборени старатъ постройки и направени новите огради.

Налага се частъ по скоро община

Едно оплакване до г. главния директоръ на Б. Д. Ж.

Въ редакцията получихме едно обширно отворено писмо до г. директора на Б. Д. Ж. подписано отъ свещеникъ Ст. М. Златковъ.

Последниятъ въ качеството си на ръководителъ — водач на една група отъ 92 човѣка — предимно майки, баби и деца отъ Сливенъ, поклонници на Бачковския монастиръ, се оплаква и протестира срещу начальника на ж. п. гара Пловдивъ.

„92-ма души предимно майки и деца решили да подсилятъ религиозното си чувство, да споменатъ своите живи и умрълъ въ български монастиръ, да облегчатъ изстрадалата си душа, събиратъ пари стотинка по стотинка, даватъ 11000 лв. на българския железнодорожници. Но на гара Пловдивъ имъ се отнема вагона съ който пътуватъ, не имъ се дава подслонъ ни въ чакалнята ни другаде на гарата и тѣ нощуватъ на улицата задъ гарата безъ достатъчно дрехи, при студена нощъ.“

Свещеника ръководителъ пита: „Не иска ли това възмездие и морално удовлетворение? . . .“

РЕЧНИКЪ

на

СИНОНИМИТЪ

въ българския езикъ
отъ Любенъ Нановъ
съдържа 10,000 заглавни
думи въ луксозно и краси
вно пъдързано издание,
460 стр.

ЦЕНА 70 ЛЕВА

Доставя се чрезъ книгоиздателство

„АЗБУКА“

София, „Бул. Дондуковъ“ 74
Пош. чекова с/ка № 767
Съставителя — Любенъ Нановъ
Леге 5

МАРКО ИВ. ШОШЛЕКОВЪ

АДВОКАТЪ

СОФИЯ

КАНТОРА: ул. „Рачо Димчевъ“ № 1
(задъ м-во на благоустройството)

Тел. № 2-04-69

ДОМЪ: ул. „Дунавъ“ 19.

Защищава дѣла предъ всички
инстанции.

Печатница „Задруженъ трудъ“

ул. Царь Симеонъ 74

АРХИТЕКТУРНО БЮРО

на арх. Дим. Кавалджиевъ

въ гр. Сливенъ

Занимава се съ изготвяне планове, тържни книжа, съмѣтки, грижи се за утвърждаването на плановете и книжата и ръководи всъкакъвъ видъ строежи: частни жилищни и др. сгради, общински домове, читалища, училища, хали и кланици, здравни домове, почивни станции, обори, черкви, всъкакъвъ видъ преустройства и др.

Поръчките се изпълняватъ акуратно, бързо и по начинъ да задоволятъ всъкакъвъ вкусъ и изисквания.

Възнаграждения скромни.